

พระธรรมดาเนียล - เลขที่หนึ่งร้อยเก้าสิบเจ็ด

การคลี่คลายแห่งคำพยากรณ์: การรวบรวมครั้งที่สองของพระคริสต์
และบทบาทเชิงเอสคาทอลอจีของอิสลามในลำดับเรื่องแห่งพระธรรมวิวรณ์

Jeff Pippenger
2024-04-29

บัดนี้เรากำลังชี้ให้เห็นว่า เหตุการณ์ประการหนึ่งซึ่งปรากฏเป็นสัญลักษณ์โดยฟาร์องท์เจ็ด
คือพระราชกิจของพระคริสต์ในการรวบรวมประชากรของพระองค์เป็นครั้งที่สอง
ซึ่งพระองค์ทรงเริ่มกระทำในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 ประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ชี้ให้เห็นว่า
พระราชกิจนี้สำเร็จลุล่วงโดยมีสงครามของศาสนาอิสลามเป็นฉากหลังของข่าวสารนั้น

ข่าวสารนั้นคือวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งถูกเปิดเผยออกมาไม่นานก่อนที่เวลาทดลองจะสิ้นสุดลง
แต่ข่าวสารนั้นถูกนำมาโดย (ถูกวางไว้ภายในบริบทของ) ข่าวสารแห่งวิบัติประการที่สาม
ในห้วงเวลาเดียวกันนั้นเองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สองในปี 1849
ซิสเตอร์ไวท์กำลังกล่าวถึงการสิ้นคลอนของบรรดาประชาชาติที่กริวโกธ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอิสลาม

“วันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 1848

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานนิมิตแก่ข้าพเจ้าเกี่ยวกับการสิ้นคลอนแห่งบรรดาอำนาจของฟ้าสวรรค์
ข้าพเจ้าเห็นว่า เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘ฟ้าสวรรค์’ ในการประทานหมายสำคัญที่บันทึกไว้โดยมัทธิว
มาระโก และลูกา พระองค์ทรงหมายถึงฟ้าสวรรค์ และเมื่อพระองค์ตรัสว่า ‘แผ่นดินโลก’
พระองค์ก็ทรงหมายถึงแผ่นดินโลก อำนาจแห่งฟ้าสวรรค์คือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว
สิ่งเหล่านี้ครอบครองอยู่ในฟ้าสวรรค์ อำนาจแห่งแผ่นดินโลกคือบรรดาสิ่งทีปกครอบงำอยู่บนแผ่นดินโลก
อำนาจแห่งฟ้าสวรรค์จะถูกสิ้นคลอนด้วยพระสุรเสียงของพระเจ้า แล้วดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์
และดวงดาวจะถูกเคลื่อนออกจากที่ของมัน สิ่งเหล่านี้จะไม่สูญสิ้นไป
แต่จะถูกสิ้นคลอนด้วยพระสุรเสียงของพระเจ้า”

“เมฆมืดที่หนักเคลื่อนขึ้นมาและปะทะกันเอง บรรยากาศแยกออกและม้วนกลับไป
แล้วเราสามารถมองเห็นมองขึ้นไปผ่านช่องเปิดในกลุ่มดาวนายพราน
ซึ่งเป็นที่มาของพระสุรเสียงของพระเจ้า นครบริสุทธิจะเสด็จลงมาผ่านช่องเปิดนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าบัดนี้อำนาจทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกกำลังถูกเขย่า และเหตุการณ์ต่าง ๆ
ก็บังเกิดขึ้นตามลำดับ สงคราม และข่าวลือเรื่องสงคราม ดาบ การกัณดารอาหาร และโรคระบาด
เป็นสิ่งที่เขย่าอำนาจทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก จากนั้นพระสุรเสียงของพระเจ้าจะเขย่าดวงอาทิตย์
ดวงจันทร์ และดวงดาว ตลอดจนโลกนี้ด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าการสิ้นคลอนของอำนาจทั้งหลายในยุโรปนั้น
มิใช่ดังที่บางคนสงสัยว่าเป็นการสิ้นคลอนของอำนาจแห่งสวรรค์
แต่เป็นการสิ้นคลอนของบรรดาประชาชาติที่กริวโกธ” Early Writings, 41.

บรรดานักประวัติศาสตร์ยืนยันว่า สิ่งที่กำลังสิ้นคลอนบรรดาประชาชาติแห่งยุโรปในปี 1848
คือกิจกรรมของกองทัพอิสลาม เพราะในเชิงคำพยากรณ์
พวกเขาถูกเป็นสัญลักษณ์แทนฤทธิ์อำนาจที่ทำให้บรรดาประชาชาติโกรธเคือง
ในพยานหลักฐานประการแรกที่แสดงว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกเป็นครั้งที่สอง
ในประวัติศาสตร์ช่วงปี 1840 ถึง 1844 ข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนได้มาถึงการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์
จากที่นั่นจนถึงวันที่ 22 ตุลาคม 1844
ข่าวสารนั้นได้แผ่กวาดไปตามแนวชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐอเมริกาารากับคลื่นมเหิมมา

การเคลื่อนไหวนั้นได้ถูกทำให้เป็นแบบสว่างหน้าไว้โดยการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยของพระคริสต์ และเป็นลาที่บรรดาพระคริสต์เข้าสู่กรุงเยรูซาเล็ม

ข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนเป็นตัวแทนของข่าวสารเชิงพยากรณ์ทั้งหมดแห่งพระธรรมวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ แต่พระธรรมวิวรณ์นั้นถูกวางไว้ภายในบริบทของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามซึ่งกระทำให้บรรดาประชาชาติโกรธเคือง เพราะอิสลามเป็นผู้แบกข่าวสารซึ่งเป็นพระธรรมวิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ พระเยซูทรงเป็นสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ และพระองค์ทรงผูกพันอยู่กับข่าวสารของ "ลา"

ยูดาห์เอ๋ย เจ้าเป็นผู้ซึ่งพี่น้องของเจ้าจะสรรเสริญ มือของเจ้าจะอยู่ที่คอศัตรูของเจ้า บุตรทั้งหลายของบิดาเจ้าจะคำนับต่อหน้าเจ้า ยูดาห์เป็นลูกสิงห์ จากเหยื่อ บุตรของเราเอ๋ย เจ้าได้ขึ้นมาแล้ว เขาหมอบลง เขาอ่อนหมอบดั่งสิงห์ และดั่งสิงห์แก่ ใครเล่าจะปลุกเขาให้ลุกขึ้น? คหาจะไม่พรากไปจากยูดาห์ หรือผู้บัญญัติกฎหมายจากระหว่างเท้าของเขา จนกว่าซีโลห์จะมา และชนชาติทั้งหลายจะมาชุมนุมต่อเขา เขาผูกกลางของตนไว้กับเถาองุ่น และผูกกลางเพศผู้ของตนไว้กับเถาองุ่นชนิดดี เขาชักเสื้อผ้าของตนในเหล่าองุ่น และชักอาการของตนในโลหิตแห่งองุ่น ตาของเขาจะแดงด้วยเหล่าองุ่น และฟันของเขาขาวด้วยน้ำนม ปฐมกาล 49:8-12

โดยทางยูดาห์นั่นเองที่ "การชุมนุมของชนชาติทั้งหลาย" สำเร็จขึ้น พระคริสต์ในฐานะยูดาห์ ทรงเป็นทั้ง "เถาองุ่น" และ "เถาองุ่นชนิดดี" ซึ่งผูกไว้กับ "ลูกลา" "ฉลองพระองค์" ของพระองค์ถูกชำระล้างใน "เหล่าองุ่น" ซึ่งเป็น "โลหิตแห่งผลองุ่น" พระคริสต์ทรงเริ่มหลังพระโลหิตของพระองค์ที่เกทเสมณี เมื่อพระองค์ทรงเหิงออกเป็นโลหิต และเกทเสมณีมีความหมายว่า "เครื่องบีบมะกอก" จากเกทเสมณีไปจนถึงกางเขน พระองค์ทรงหลังพระโลหิตอันประเสริฐของพระองค์เพื่อรวบรวมมนุษย์ทั้งปวงเข้ามาหาพระองค์เอง

บัดนี้ถึงเวลาพิพากษาโลกนี้แล้ว บัดนี้เจ้าแห่งโลกนี้จะถูกขับไล่ออกไป และเรานั้น เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินแล้ว เราจะชักนำคนทั้งปวงให้มาหาเรา" พระองค์ตรัสดังนี้ เพื่อสำแดงว่าพระองค์จะสิ้นพระชนม์อย่างไร ยอห์น 12:31-33

พระราชกิจของพระคริสต์ในการทรงชักนำมนุษย์ทั้งปวงให้มาหาพระองค์เป็นกระบวนการสองขั้นตอน เพราะก่อนอื่นพระองค์ทรงรวบรวม "บรรดาผู้ถูกขับไล่ออกแห่งอิสราเอล" แล้วจึงทรงใช้พวกเขาเป็นธงสำคัญเพื่อชักนำฝูงแกะอีกคอกหนึ่งของพระองค์.

เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี และเรารู้จักแกะของเรา และแกะของเราก็รู้จักเรา ดังที่พระบิดาทรงรู้จักเรา เรารู้จักพระบิดาเช่นนั้น และเราวางชีวิตของเราเพื่อฝูงแกะ เรายังมีแกะอื่นอีกซึ่งมิได้อยู่ในคอกนี้ แกะเหล่านั้นเราจะต้องนำมาด้วย และมันจะฟังเสียงของเรา แล้วจะมีคอกเดียว และผู้เลี้ยงแกะคนเดียว ยอห์น 10:14-16

หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือ "แกะ" ผู้รู้จักพระองค์ ส่วน "แกะอื่น" คือฝูงแกะของพระองค์ที่ออกมาจากบาบิโลนเมื่อพวกเขาเห็นและได้ยืนยันธงสัญญาณของพระองค์ ก่อนที่พระองค์จะทรงชูธงสัญญาณของพระองค์ขึ้น ซึ่งก็คือแกะของพระองค์นั้น พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาเป็นครั้งที่สองเสียก่อน ลำดับแห่งประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์นั้นสอดคล้องกับข้อสืบสามถึงสืบห้าในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด และดั่งนั้นจึงสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสืบสี่ด้วย สิ่งนี้เป็นภาพแทนลำดับของเขาสัตว์โปรเตสแตนต์แห่งซึ่งดำเนินอยู่ภายในประวัติศาสตร์ของเขาสัตว์โปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ เขาสัตว์รีพับลิกันที่ละทิ้งความเชื่อ และการมาถึงของหญิงแพศยาแห่งไทรเซ ก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์แห่งข้อสืบเอ็ดเพียงเล็กน้อย ลำดับของเขาสัตว์โปรเตสแตนต์แห่งนั้นเป็นภาพแทน

นทั้งประวัติศาสตร์และข่าวสารซึ่งในนั้นหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้รับการผนึกตรา

“ผู้ถูกขับไล่ของอิสราเอล” เป็นสายหนึ่งที่อยู่ตรงกันข้ามกับ “ขุมนมของบรรดาผู้เยาะเย้ย” ดังที่เยเรมีย์ระบุไว้ หรือกับที่ยอห์นเรียกว่า “ธรรมศาลาของชาตาน” ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สองและสาม ซึ่งกล่าวถึงคริสตจักรเมืองสมอร์นาและฟีลาเดลเฟีย ชาวฟีลาเดลเฟียเป็นภาพแทนของ “หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน” ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่เจ็ด และสมอร์นาคือ “มหาชนหมูใหญ่” ในบทเดียวกัน ซึ่งไม่อาจนับจำนวนได้ ผู้ได้รับการไถ่ทั้งสองจำพวกในวาระสุดท้ายอยู่ในความขัดแย้งกับบรรดาผู้ที่มีสา และซึ่งอยู่ในธรรมศาลาของชาตาน และอ้างว่าตนเป็นประชากรของพระเจ้า เพราะเขากล่าวว่าตนเป็นยิว.

แนวของเขาโปรเตสแตนต์แท้ประกอบด้วยข้อพิพาทที่มีอยู่ระหว่างพวกเขาเองกับประชากรแห่งพันธสัญญาเดิม ซึ่งในเวลานั้นกำลังถูกละเลยผ่านไป ในประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น

บรรดาผู้สวดขอร้องก็กำลังอยู่ในข้อพิพาทกับแนวของโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามและคาทอลิกด้วย องค์ประกอบทางศาสนาทั้งสามนี้เป็นตัวแทนของพญามาร สัตว์ร้าย และผู้พยากรณ์เท็จ ในระดับจุลภาคภายในแนวของเขาโปรเตสแตนต์แท้

“ข้าพเจ้าเห็นว่าคริสตจักรแต่เพียงในนามและแอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนาม เช่นเดียวกับยูดาส จะทรยศพวกเราให้แก่พวกคาทอลิก เพื่อให้ได้มาซึ่งอิทธิพลของพวกเขาในการต่อต้านความจริง วิสุทธิชนทั้งหลายในเวลานั้นจะเป็นชนชาติที่ไม่เป็นที่สังเกต เป็นที่รู้จักน้อยในหมู่พวกคาทอลิก แต่บรรดาคริสตจักรและแอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนามซึ่งรู้จักความเชื่อและธรรมเนียมปฏิบัติของเรา (เพราะพวกเขาเกลียดซึ่งเราเนื่องด้วยเรื่องวันสะบาโต เพราะพวกเขาไม่อาจหักล้างได้) จะทรยศวิสุทธิชนทั้งหลายและรายงานพวกเขาต่อพวกคาทอลิกว่าเป็นผู้ที่ไม่ใส่ใจต่อสถาบันของประชาชน กล่าวคือ พวกเขารักษาวันสะบาโตและไม่ถือวันอาทิตย์” Spalding and Magan, 1, 2.

เราได้พิจารณาข้อความตอนนีมาแล้วก่อนหน้านี้ และในการกระทำนั้นได้ชี้ให้เห็นว่า ถ้อยคำว่า

“คริสตจักรแต่ในนาม” และถ้อยคำว่า “แอ็ดเวนติสต์แต่ในนาม”

ย่อมมีความหมายและการประยุกต์ใช้ที่แตกต่างออกไปในสมัยที่ซิสเตอร์ไวท์เขียนถ้อยคำเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้เผยพระวจนะได้กล่าวถึงยุคสุดท้ายยิ่งกว่าที่พวกเขา กล่าวถึงประวัติศาสตร์ในยุคของตนเอง ดังนั้น ในข้อความตอนนี้ คริสตจักรแต่ในนามในยุคสุดท้ายก็คือโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ คำว่า “แต่ในนาม” หมายถึง “มีแต่ชื่อเท่านั้น”

คริสตจักรที่เรียกกันว่าโปรเตสแตนต์ได้เลิกการประท้วงโรมไปแล้วในปี ค.ศ. 1844

เมื่อพวกเขาถูกต่อการเข้าไปในอภิสุทธิสถานโดยความเชื่อ ซึ่ง ณ

ที่นั้นพวกเขาน่าจะสามารถตระหนักได้ว่าวันสะบาโตวันที่เจ็ดคือวันนมัสการที่ถูกต้อง กลับกัน

พวกเขายังคงรักษาการนมัสการดวงอาทิตย์ไว้ ซึ่งเป็นเครื่องหมายของคาทอลิกนิยม เป็นไปไม่ได้ที่จะ

“ประท้วง” โรม ซึ่งเป็นความหมายเดียวของคำว่า “โปรเตสแตนต์”

หากท่านได้รับเอาสัญลักษณ์แห่งอำนาจของนางไว้แล้ว ซึ่งคริสตจักรโรมันได้ระบุซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าเป็นอำนาจของนางในการเปลี่ยนวันนมัสการในพระคัมภีร์จากวันสะบาโตวันที่เจ็ดมาเป็นวันอาทิตย์

“แอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนาม” คือผู้ที่อ้างตนว่าเป็นเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์ แต่พวกเขายังถูกระบุว่าเป็นยูดาส ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของสาวกผู้ทรยศต่อคำปฏิญาณแห่งความเชื่อของตน

คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์ที่เป็นแต่เพียงในนามจะเกลียดซึ่ง “ธรรมิกชน”

และเมื่อนั้นธรรมิกชนเหล่านั้น “จะ” “กลายเป็นชนชาติที่ไร้ชื่อเสียง”

พวกเขาเกลียดซึ่งธรรมิกชนผู้ไร้ชื่อเสียงนั้น “เพราะเรื่องวันสะบาโต” ซึ่งเป็นความจริงที่พวกเขาไม่อาจ

“หักล้างได้” ความจริงเรื่องวันสะบาโตในประวัติของซิสเตอร์ไวท์คือวันสะบาโตวันที่เจ็ด

แต่สิ่งนี้เป็นแบบลักษณ์ของความจริงเรื่องวันสะบาโตในวาระสุดท้าย ซึ่งไม่อาจถูกหักล้างได้ และนั่นคือหลักคำส

อนซึ่งลัทธิแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเซียของเซเวนต์เดย์แอ็ดเวนติสต์ได้ปฏิเสธเป็นสิ่งแรกในการกบฏของพวกเขา ในปี 1863 หลักคำสอนนั้นเป็นความจริงพื้นฐานประการแรกที่วิลเลียม มิลเลอร์ค้นพบ และเป็นตัวแทนของความจริงพื้นฐานทั้งหลายของลัทธิแอ็ดเวนติสต์ ซึ่งบรรดาแอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนามปฏิเสธที่จะดำเนินในความจริงเหล่านั้น ดังที่มีภาพแทนไว้โดยหนทางโบราณของเยเรมีย์ ความจริงเรื่องวันสะบาโตนั้นคือ “เจ็ดเวลา” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก

สายธารแห่งโปรเตสแตนต์แท้ซึ่งประกอบด้วยฟีลาเดลเฟียและสเมอร์นา ถูกทรยศโดยผู้ที่ถูกแทนด้วยยูดาส ยูดาสได้ทำสัญญาที่จะทรยศพระเยซูสามครั้ง ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นถึงการทรยศที่ดำเนินไปเป็นลำดับชั้น ซึ่งเกิดขึ้นก่อนหน้าและสิ้นสุดลงที่กางเขน ข้อสิบหกของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเป็นสัญลักษณ์แทนกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งกางเขนได้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าไว้ ฉะนั้น ในข้อพระคัมภีร์ที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ในข้อสิบหก ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ในข้อสิบเอ็ดด้วยนั้น การทรยศสามชั้นจึงถูกนำมาสู่ธรรมิกชนแห่งยุคสุดท้าย การทรยศนั้นเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังทรงรวบรวมธงสัญญาอันแห่งยุคสุดท้ายของพระองค์เป็นครั้งที่สอง

และในวันนั้น จะมีรากแห่งเจสซี ซึ่งจะยืนขึ้นเป็นธงสัญญาอันแก่ชนชาติทั้งหลาย บรรดาคนต่างชาติจะมุ่งมาหาท่าน และที่ฟ้านักของท่านจะรุ่งโรจน์ และจะบังเกิดขึ้นในวันนั้นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยืนพระหัตถ์ของพระองค์อีกเป็นครั้งที่สอง เพื่อกอบกู้คนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์ ซึ่งจะยังเหลืออยู่ จากอัสซีเรีย และจากอียิปต์ และจากปัทมา และจากคูช และจากเอลาม และจากชินอาร์ และจากฮามัท และจากหมู่เกาะแห่งทะเล และพระองค์จะทรงตั้งธงสัญญาอันขึ้นแก่บรรดาประชาชาติ และจะทรงรวบรวมพวกอิสราเอลที่ถูกขับไล่ออกไป และทรงชุมนุมพวกยูดาห์ที่กระจัดกระจายจากสี่มุมโลก ความริษยาของเอฟราอิมก็จะสูญสิ้นไปด้วย และบรรดาปรักษัของยูดาห์จะถูกตัดขาด เอฟราอิมจะไม่ริษยายูดาห์ และยูดาห์จะไม่ข่มเหงเอฟราอิม แต่เขาทั้งหลายจะโผบินลงบนลาดไหลของชาวฟิลิสเตียทางทิศตะวันตก เขาทั้งหลายจะปล้นชาวทิศตะวันออกด้วยกัน เขาทั้งหลายจะยืนมือออกเหนือเอโดมและโมอับ และบุตรหลานของอัมโมนจะเชื่อฟังเขาทั้งหลาย อิสยาห์ 11:10-14

อิสยาห์ระบุฉากหลังทางประวัติศาสตร์ของข้อความตอนนี้อยู่ในข้อสิบ ด้วยสำนวนว่า “ในวันนั้น” ฉะนั้น “วันนั้น” จึงได้รับการระบุไว้แล้วในข้อพระคัมภีร์ที่มาก่อนข้อสิบ เมื่อเราสืบย้อนเรื่องราวเชิงพยากรณ์เฉพาะนี้กลับไปยังข้อความอ้างอิงที่ทำให้เราสามารถระบุได้ว่า “วันนั้น” คือเมื่อใด เราก็มาถึงข้อหนึ่งของบทที่สิบ

วิบัติแก่บรรดาผู้ที่ตรากฎหมายอันไม่ชอบธรรม และแก่ผู้ที่เขียนข้อกำหนดอันกดขี่ซึ่งตนได้บัญญัติไว้
อิสยาห์ 10:1

ซิสเตอร์ไว้ระบุว่า “กฤษฎีกาอันอธรรม” ในข้อนี้คือกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า:

“ได้มีการตั้งสะบาโตแห่งรูปเคารพขึ้นไว้ ดังที่รูปทองคำได้ถูกตั้งขึ้นในหังดูรา และดังที่เนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ออกกฤษฎีกาว่า บรรดาผู้ใดที่ไม่ยอมก้มลงกราบและนมัสการรูปนั้นจะต้องถูกประหาร ก็จะมีการประกาศเช่นกันว่า บรรดาผู้ใดที่ไม่ให้ความเคารพต่อสถาบันวันอาทิตย์จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกและความตาย ดังนั้น สะบาโตขององค์พระผู้เป็นเจ้าจึงถูกเหยียบย่ำลงใต้เท้า แต่พระเจ้าได้ทรงประกาศไว้ว่า ‘วิบัติแก่บรรดาผู้ที่ตรากฎหมายอธรรม และเขียนข้อกำหนดอันเป็นการกดขี่ซึ่งพวกเขาได้บัญญัติขึ้น’ [Isaiah 10:1] [Zephaniah 1:14-18]” Manuscript Releases, volume 14, 92.

บริบทของการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรวบรวมประชากรของพระองค์เป็นครั้งที่สองนั้นถูกวางไว้ในประวัติศาสตร์ของวิกฤตกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังใกล้เข้ามา เพราะในข้อสิบสองของบทที่สิบ อีสยาห์กล่าวถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำพระราชกิจหนึ่งให้สำเร็จท่ามกลางประชากรของพระองค์ก่อนที่จะทรงนำการพิพากษาเชิงบังคับใช้ของพระองค์มาถึง ณ ฤกษ์ฤกษ์กาอธรรม ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์.

เหตุฉะนั้นต่อไป เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์บนภูเขาศิโยนและในกรุงเยรูซาเล็มสำเร็จแล้ว เราจะลงโทษผลแห่งใจที่พยองของกษัตริย์อัสซีเรีย และความโง่หังแห่งสายตาที่เยอหียงของเขา อีสยาห์ 10:12

"พระราชกิจเหนือศิโยนและเหนือเยรูซาเล็ม" ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า "ทรงกระทำ" ให้สำเร็จก่อนที่การลงโทษอำนาจสันตะปาปาจะเริ่มขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์นั้นคือการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในเอเสเคียลบทที่เก้า ชายผู้ถือขวดหมึกของเสมียนเดินไปทั่วเยรูซาเล็ม ทำเครื่องหมายไว้บนบรรดาผู้ที่ "ถอนหายใจและร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายที่กระทำกันในพื้นที่" และในคริสตจักรงานนั้นรวมถึงกระบวนการที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรวบรวมพวกที่ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอลเป็นครั้งที่สอง พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาจากสี่มุมโลก และ "สี่มุมโลก" นั้นถูกแทนไว้ด้วยเขตภูมิศาสตร์แปดแห่ง เลขแปดเป็นสัญลักษณ์ของกระบวนการทดสอบแห่งรูปเคารพของสัตว์ร้าย จึงชี้ให้เห็นว่าการรวบรวมครั้งสุดท้ายของบรรดาผู้ที่จะเป็นธงสัญญาณนั้นเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่การทดสอบแห่งรูปเคารพของสัตว์ร้ายกำลังสำเร็จอยู่ในโลก

ความเป็นเอกภาพซึ่ง "เอฟราอิม" ที่ "ไม่โอ้อวดดาห์ และยูดาห์" ที่ "ไม่รบกวนเอฟราอิม" เป็นภาพแทนเกิดขึ้นเมื่อบรรดาคู่ริของยูดาห์ถูกตัดขาด ในเชิงพยากรณ์ ประชาชาติแห่งพันธสัญญาเดิม ซึ่งมียูดาเป็นภาพแทน หรือธรรมศาลาของชาตาน หรือชุมนุมชนของคนเยาะเย้ย หรือโปรเตสแตนต์ในประวัติศาสตร์แบบมิลเลอไรต์ หรือพวกยิวในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ ล้วน "ถูกตัดขาด" ณ ความผิดหวังครั้งแรก เมื่อเยเรมีย์เป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น ท่านได้รับคำสั่งว่า ท่านจะไม่มีวันกลับไปยังชุมนุมชนของคนเยาะเย้ยนั้นได้เลย แม้ว่าพวกเขาจะกลับมาหาท่านได้ หากพวกเขาเลือกที่จะกลับใจ

ตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรวบรวมประชากรยุคสุดท้ายของพระองค์เป็นครั้งที่สอง พระองค์ทรงรวบรวมพวกเขาจากทั่วโลก

ในช่วงเวลาที่พระองค์กำลังทรงทำพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ต่อยูดาห์และเยรูซาเล็มให้สำเร็จ ในช่วงเวลาแห่งการประทับตรานั้น ประชากรยุคสุดท้ายของพระเจ้าจะอยู่ในสภาพที่ไม่เป็นที่รู้จัก แต่กระนั้นพวกเขาก็จะต้องเผชิญกับสภาพสามประการซึ่งต่อต้านงานของพวกเขา

คาทอลิกนิยมคือสัตว์ร้ายแห่งสภาพสามฝ่าย

และหนึ่งในบุตรสาวของนางคือกลุ่มที่ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่า เป็นคริสตจักรในนาม

พวกเขาเป็นตัวแทนของผู้เผยพระวจนะเทียม คริสตชนเซเวนธ์เดย์แอดเวนตีสฝ่ายเลาตีเซียในนาม

ซึ่งยูดาเป็นตัวแทน คือมังกรในการเป็นภาพแทนนี้ การกบฏในปี 1863

ได้รับการจำลองล่วงหน้าไว้โดยการกบฏของอิสราเอลโบราณที่คาเดชครั้งแรก

เมื่อพวกเขาเลือกที่จะปฏิเสธชาวสารของโยชูวาและคาเลบ และกลับไปยังอียิปต์ อียิปต์เป็นสัญลักษณ์ของมังกร

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งหน้าต่อสู้ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา และกล่าวโทษอียิปต์ทั้งสิ้น จงกล่าวว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์ต่อเจ้า ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เจ้ามังกรใหญ่ผู้หมอบอยู่ท่ามกลางลำน้ำทั้งหลายของตน ผู้กล่าวว่า

แม่น้ำของเราเป็นของเราเอง และเราได้สร้างมันขึ้นเพื่อตัวเราเอง เอเสเคียล 29:2, 3

การกบฏที่คาเดชเป็นตัวแทนของการทดสอบครั้งที่สิบในกระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งนำมาซึ่งการทรงปฏิเสศและความตายของชนชาติที่ทรงเลือกไว้ซึ่งถูกนำออกมาจากอียิปต์ และเป็นแบบอย่างของการทดสอบครั้งสุดท้ายในกระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งถูกนำมาสู่ลัทธิแอ็ดเวนติสต์แบบมิลเลอไรต์สายฟีลาเดลเฟียเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และสิ้นสุดลงด้วยการกบฏในปี ค.ศ. 1863

เมื่อถึงปลายสุดของประวัติศาสตร์อิสราเอลโบราณ พวกยิว “ร้องตะโกนว่า ‘เอามันไปเสีย เอามันไปเสีย ตรึงเขาเสียที่กางเขน’ ปีลาตจึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ‘จะให้เรตรึงกษัตริย์ของท่านหรือ’ พวกมหาปุโรหิตตอบว่า ‘พวกเราไม่มีกษัตริย์อื่นนอกจากซีซาร์’” ในการกบฏครั้งแรกและการกบฏครั้งสุดท้าย ชนชาติแห่งพันธสัญญาเดิมได้เลือกที่จะระบุตนกับสัญลักษณ์ของพญานาค (อียิปต์และโรมนอกรีต) ว่าเป็นกษัตริย์ของตน

เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 “บรรดาคูอริของยูดาห์” ได้ถูก “ตัดออก” และพระวิหารของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้ถูกสถาปนาขึ้น สิ่งที่ยังเหลืออยู่มีเพียงการชำระพระวิหารให้บริสุทธิ์ ล้างหน้าก่อนที่ทูตแห่งพันธสัญญาจะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยฉับพลัน พระวิหารแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ถูกก่อสร้างขึ้นตลอดระยะเวลาสี่สิบหกปี ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงปี 1844 ในความผิดหวังครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 พวกเขาโปรเตสแตนต์ถูกตัดออกและกลายเป็นส่วนหนึ่งของธรรมศาลาของชาตาน เป็นชุมชนชนของพวกเยาะเย้ย เป็นบุตรสาวของกรุงโรม จากจุดนั้นจนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 กระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ได้เกิดขึ้นล้างหน้าก่อนที่ผู้สตัยจะติดตามพระคริสต์เข้าไปในอภิสุทธิสถาน เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จซึ่งพระราชกิจแห่งการทรงเชื่อมพระเทวภาพของพระองค์เข้ากับความเป็นมนุษย์ของพวกเขา

ประวัติของเขาโปรเตสแตนต์แท้ ซึ่งถูกรวบรวมขึ้นเป็นครั้งที่สองก่อนกฤษฎีกาธรรมไม่นาน เพื่อพวกเขาจะได้เป็นธงสัญญาณที่พระเจ้าทรงใช้เรียกฝูงแกะอีกพวกหนึ่งของพระองค์ให้ออกจากบาปโลน ก็บังเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันกับที่เขาริพับลิกันและโปรเตสแตนต์ซึ่งเสื่อมทรามกำลังรวมตัวเข้าด้วยกัน กระทำการล้างประเวณีฝ่ายวิญญาณ จนกลายเป็นเนื้อเดียวกัน หรือเป็นพระวิหารเดียวกัน ซึ่งก็คือรูปสัตว์ร้ายนั้น ขณะเดียวกัน พระวิหารของพระเจ้ก็กำลังก่อรูปเป็นพระนายของพระคริสต์.

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

พระวณะซึ่งมาถึงเยเรมีย์จากพระยาห์เวห์ว่า “จงไปยืนที่ประตูพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และประกาศพระวณะนี้ที่นั่น โดยกล่าวว่า ‘ชาวยูดาห์หึ่งปวงผู้เข้ามาทางประตูเหล่านี้เพื่อนมัสการพระยาห์เวห์เอ๋ย จงฟังพระวณะของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จอมโยธา พระเจ้าแห่งอิสราเอล ตรัสดังนี้ว่า จงแก่ไขทางทั้งหลายและการกระทำทั้งหลายของเจ้า แล้วเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้ อย่างวางใจในถ้อยคำมุสา โดยกล่าวว่า “พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์ พระวิหารของพระยาห์เวห์ คือที่นี่” เพราะว่าถ้าเจ้าทั้งหลายแก่ไขทางทั้งหลายและการกระทำทั้งหลายของเจ้าโดยแท้จริง ถ้าเจ้าทั้งหลายพิพากษาระหว่างคนหนึ่งกับเพื่อนบ้านของเขาอย่างเที่ยงธรรมโดยแท้จริง ถ้าเจ้าไม่บีบบังคับคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ้อ และหญิงม่าย และไม่หลอหลอนผู้บริสุทธิ์ในสถานที่นี้ หึงไม่ติดตามพระอื่นเพื่อความพินาศของเจ้าเอง เมื่อนั้นเราจะให้เจ้าอาศัยอยู่ในสถานที่นี้ ในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า ตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาล ดูเถิด เจ้าวางใจในถ้อยคำมุสาซึ่งไม่อาจให้ประโยชน์ได้ เจ้าจะลัทธิพหุ ฆาคน ล้างประเวณี สาบานเท็จ เผาเครื่องหอมถวายแก่พระบาอัล และติดตามพระอื่นซึ่งเจ้าไม่รู้จัก แล้วจึงเข้ามายืนอยู่ต่อหน้าเราในนิเวศนี้

ซึ่งเรียกตามนามของเรา และกล่าวว่า “พวกเราพ้นแล้ว”
เพื่อจะกระทำสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งปวงเหล่านี้หรือ? นิเวศน์ซึ่งเรียกตามนามของเรา
ได้กลายเป็นถ้าโจรในสายตาของเจ้าหรือ? ดูเถิด เราเองก็ได้เห็นแล้ว” พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้။

แต่บัดนี้ จงไปยังสถานที่ของเราซึ่งอยู่ที่ซีโลห์ ที่ซึ่งเราได้ตั้งนามของเราไว้แต่แรกนั้น
และจงดูว่าเราได้กระทำอะไรแก่ที่นั้น เพราะความชั่วร้ายของประชากรของเรา คืออิสราเอล และบัดนี้
เพราะเจ้าทั้งหลายได้กระทำกิจเหล่านี้ทั้งหมด พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า เราได้พูดกับเจ้าแล้ว
โดยลุกขึ้นแต่เช้าตรู่และพูดอยู่เสมอ แต่เจ้าทั้งหลายมิได้ฟัง และเราได้เรียกเจ้า แต่เจ้ามิได้ตอบ ฉะนั้น
เราจะกระทำแก่พระนิเวศน์ซึ่งได้เรียกตามนามของเรา ซึ่งเจ้าไว้วางใจนั้น
และแก่สถานที่ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้าและแก่บรรพบุรุษของเจ้า ดังที่เราได้กระทำแก่ซีโลห์
และเราจะเหวี่ยงเจ้าทั้งหลายออกไปจากสายตาของเรา ดังที่เราได้เหวี่ยงพี่น้องทั้งสิ้นของเจ้าออกไปแล้ว
คือเชื้อสายทั้งสิ้นของเอฟราอิม ฉะนั้น อย่าอธิษฐานเพื่อชนชาตินี้เลย
อย่าร้องทูลหรืออธิษฐานเพื่อเขาทั้งหลาย และอย่าวิงวอนต่อเรา เพราะเราจะไม่ฟังเจ้า เจ้ามิได้เห็นหรือว่า
พวกเขากระทำอะไรอยู่ในบรรดาหัวเมืองแห่งยูดาห์ และตามถนนหนทางแห่งเยรูซาเล็ม? เยเรมีย์ 7:1-17.